

Sygn. akt: I C 36/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Prutis
Protokolant:	Anita Piekutin

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie sprawy

z powództwa **E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.**

przeciwko **I. W.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej I. W. na rzecz powoda E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. kwotę 12.955,86 złotych (dwanaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych i 86/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 12.638,21 złotych od dnia 4 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.465 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 36/16

UZASADNIENIE

Powód E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. pozwem skierowanym przeciwko I. W. wniósł o zasądzenie kwoty 12955,86 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 12638,21 zł oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana I. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazała, że dokonała wpłaty kwoty 8336,97 zł w dniu 29.11.2007 roku do L. B., co stanowiło całkowitą spłatę pożyczki.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie bezsporne było, że I. W. zawarła umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. we W. w dniu 17.09.2007 roku, umowa miała obowiązywać do 17.09.2011 roku, do spłaty było 48 rat miesięcznych po 340 zł każda (k. 6-9).

Następcą tegoż banku jest (...) Bank (...) S.A. Pozwana dokonała czterech wpłat – 340 zł - 12.11.2007 roku, 8336,97 zł - 28.11.2007 roku, 340 zł - 12.12.2007 roku, 340 zł - 10.04.2008 roku. Wobec niespłacania pożyczki przeciwko I. W. wystawiono Bankowy Tytuł Egzekucyjny (k. 55), któremu została nadana klauzula wykonalności (postanowienie SR w B.z dnia 17.02.2014 r. - k. 57). Następnie wszczęto postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone 13.10.2013 roku wobec bezskuteczności egzekucji (k. 58). W dniu 29.09.2014 roku (...) Bank (...) S.A we W. zawarła z E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. umowę przelewu wierzytelności mocą której na fundusz przeszła wierzytelność względem pozwanej (k. 22-23, 59). Pozwana była zawiadamiana o cesji wierzytelności przez zbywcę (k. 5).

Powyższe okoliczności pozostawały co do zasady bezsporne pomiędzy stronami. Pozwana zarzucała, że dokonana wpłata na kwotę 8336,97 zł z 28.11.2007 roku stanowiła całkowitą spłatę pożyczki i zobowiązanie wygasło. Jednakże bank nie zaksięgował tej kwoty jako całkowitą spłatę pożyczki, albowiem w dokumencie przelewu jako tytuł widniało tylko „spłata pożyczki” (k. 33). Bank zaliczał z tej kwoty kolejne raty. Pozwana próbowała wyjaśnić tą kwestię, prowadziła z bankiem (zarówno z L.B.jak i Bankiem (...)) długotrwałą korespondencję (k. 34-37, 42-44), interweniował Powiatowy Rzecznik Konsumentów (k. 38, 45). Ostatecznie bank nie uznał jej reklamacji (k. 64-70, 72-75). Na skutek zobowiązania sądu (...) Bank S.A. podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko. Wskazał, że po dokonanej wpłacie na kwotę 8336,97 zł w dniu 28.11.2007 roku i po jej zaksięgowaniu do zamknięcia kontraktu brakowało 4625,92 zł, a dokonana wpłata wraz z dwoma kolejnymi z 12.12.2007 roku (340 zł) i z 10.04.2008 roku (340 zł) posłużyła do rozliczenia kolejnych rat zgodnie z terminarzem umowy aż do wyczerpania środków czyli do grudnia 2009 roku włącznie (k. 95).

Z powyższego wynika, że w dniu 29.11.2007 roku nie doszło do całkowitej spłaty pożyczki. W tytule samego przelewu brak określenia „całkowita” spłata pożyczki. W dodatku po tej dacie doszło jeszcze do spłaty dwóch kolejnych rat po 340 zł. Reklamacja pozwanej nie zmieniła sposobu zaksięgowania wpłaconej kwoty, a zatem zobowiązanie pozwanej wobec banku nadal istniało.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) - obowiązującej w dacie zawarcia umowy pożyczki - przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę, na mocy której przedsiębiorca w zakresie swojej działalności, zwany dalej „kredytodawcą”, udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki i umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego.

Pozwana nie zakwestionowała skutecznie zobowiązania względem powoda ani co do zasady, ani wysokości. Złożone przez powoda dokumenty w postaci umowy pożyczki, przelewu wierzytelności, potwierdzają istnienie zobowiązania.

Zgodnie z art. 509§1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Art. 511 stanowi, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powód wykazał należycie, że nabył skutecznie wierzytelność od (...) Bank S.A. we W. w stosunku do pozwanej na podstawie umowy z dnia 29.09.2014 roku (k. 22-23, 59).

Podsumowując, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc, wysokość kosztów zastępstwa procesowego (4800 zł) ustalono na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Opłata wyniosła w sprawie 648 zł, a opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.